

5.

Ти пѣешъ овчарьо!

Ахъ, твоята пѣсень!

Както очи на змия, птица привличать,
магьосватъ, тъй твоята пѣсень сърдце ми
привлича, магьосва.

Надъ мене сж скали надвесени,
подъ мене сж бездни отворени. . .

Вървя и не виждамъ,
ще падна овчарьо, ще падна!

Отгоре ме гледа луната — смъртъ ми вещае —
Смили се, овчарьо, пожали ме!